

виступає як підсумковий етап у русі грошових ресурсів, що поєднує підсумково-звітні дії [4, с. 17].

Отже, публічне адміністрування фінансовою сферою є головною функцією держави, адже кожен крок здійснений органами державної влади повинен бути забезпечений фінансовою підтримкою та контрольований органами управління. Держава повинна контролювати рух державних грошових фондів на всіх стадіях їх обігу, щоб виключити порушення закону з боку суспільства.

Література

1. Монаєнко А.О. Фінансова діяльність держави як категорія фінансового права. Право України. 2010. № 9. С. 162–171.

2. Фінансове право: підручник / [Алісов Є.О., Білінський Д.О., Головашевич О.О. та ін.]; за ред. М.П. Кучерявенка; Нац. ун-т «Юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого». Харків: Право, 2013. 399 с.

3. Вишновецький В.М., Пивовар Ю.І., Устинова І.П. Фінансове право: навч. посіб. Тернопіль: Вектор, 2015. 364 с.

4. Лукашев О.А. Система фінансового права: теоретичні проблеми розвитку і трансформації: автореф. дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.07; Нац. ун-т «Юридична академія України ім. Я. Мудрого». Харків: Б.в., 2011. 32 с.

УДК 339.543(043.2)

Устинова І.П., к.ю.н., доцент,
Капітонов В.В., студент магістратури,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ДЕЯКІ ПИТАННЯ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ МИТНИХ ПЛАТЕЖІВ: ОСНОВНІ ЗАВДАННЯ І ФУНКЦІЇ

Сьогодні розглядові питань адміністрування митних платежів та удосконалення порядку його здійснення приділяється значна увага з боку вчених та практиків. Відсутність у юридичній науці та у законодавчих актах, а також єдиної точки зору серед науковців визначення поняття, сутності та особливостей адміністрування митних платежів штовхає до нових поглядів на зазначені питання, оскільки від досконалого здійснення органами доходів і зборів України повноважень у сфері адміністрування митних платежів значною мірою залежить стабільність надходження митних платежів до доходної частини Державного бюджету України, підтримка стійкості бюджетної системи тощо [1, с. 115-116].

Звернення до вітчизняної та зарубіжної практики митного адміністрування свідчить, що одним із фундаментальних механізмів впливу держави на зовнішньоекономічну діяльність і міжнародну торгівлю є митне регулювання. Відповідно державна митна політика має

бути реактивною відносно динамічних змін у сфері зовнішньоекономічної діяльності та міжнародної торгівлі для забезпечення національних митних інтересів та гарантування митної безпеки держави. Прагнучи досягнути виваженого балансу між достатнім для забезпечення додержання вимог законодавства з питань державної митної справи контролем і безпекою та одночасним спрощенням і пришвидшенням митних процедур, митниця стикається з необхідністю одночасно управляти двома типами ризиків: потенційною нездатністю спростити умови зовнішньоекономічної діяльності та одночасно забезпечити режим законності. При цьому функція сприяння міжнародній торгівлі з позиції мінімізації податкового навантаження є конфліктною відносно фіскальної функції, тоді як у плані лібералізації митних процедур функція сприяння є суперечливою щодо правоохоронної функції. Передусім необхідно позбутися превалювання фіскальної функції над іншими функціями митної системи [3, с. 63].

Сучасні механізми митного регулювання дають змогу збалансувати суперечливість таких завдань та забезпечують митні адміністрації засобами досягнення правильного балансу між спрощенням умов міжнародної торгівлі та регуляторним контролем у процесі реалізації правоохоронної та стимулюючої функцій. Сприяння законній торгівлі та контроль за її здійсненням не перебувають у конфлікті за рахунок їх раціонального і виваженого лімітування.

Однак на думку Комарова О.В., що сьогодні на противагу правоохоронній функції як пріоритетній усе більше посилюється фіскальна функція митниці, яка має бути для неї другорядною. Це зумовлює конфлікт та невідповідність місії, завдань і функцій митної системи й підміну пріоритетів державної митної політики. Фіскальна складова має бути логічним наслідком правоохоронної, а не метою діяльності митниці у вигляді виконання планових індикативних показників [3, с. 63].

Зазначена думку простежувалася і практичній діяльності Фіскальної служби України, яка формуючи свою структуру покладала на свої структурні підрозділи відповідні повноваження [2; 4].

Проте, 18 липня 2019 було сформовану Державну митну службу України, на яку було покладено відповідні повноваження.

Таким чином, від перерозподілу повноважень між складовими державного механізму сутність не змінюється, а проведений розгляд поглядів вчених та законодавця до визначення поняття «адміністрування митних платежів» дозволив дійти до висновку, що адміністрування митних платежів - це організаційно-розпорядча діяльність у сфері управління із застосуванням адміністративних, фінансових методів та інформаційних технологій у сфері сплати митних платежів з метою реалізації завдань та функцій органів доходів і зборів України при здійсненні державної митної справи. До змісту адміністрування митних

платежів належать: облік платників податків, визначення суми податкового зобов'язання платника податку, порядок сплати митних платежів, погашення податкового боргу платників, митний контроль та відповідальність за порушення правил сплати митних платежів тощо. Але разом із визначенням митної вартості товарів складовими адміністрування митних платежів також є правильність класифікації товарів відповідно до УКТ ЗЕД, країни походження товару.

Отже, адміністрування митних платежів є різнобічною діяльністю з боку державних органів.

Література

1. Батанова Л.О. Поняття, сутність та особливості адміністрування митних платежів. Lex Portus. 2016. № 2. С. 114-123.

2. Завдання і функції. Офіційний сайт Державної податкової служби України URL: <http://sfs.gov.ua/pro-sfs-ukraini/struktura-/aparats/department-administruvannya-mitnih/zavdannya-i-funktsii/>

3. Комаров О.В. Удосконалення фіскальної політики в галузі державної митної справи. Вісник Національної академії державного управління при Президентові України. Серія: Державне управління. 2017. № 4. С. 62-67.

4. Пивовар Ю.І., Пивовар І.В. Теорія та практика тлумачення правових норм Державною податковою службою України. Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ. 2012. № 4(83). С. 57-64.

УДК 336.77:336.71(477)(043.2)

Устинова І.П., к.ю.н., доцент,
Карпович К., студентка магістратури,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ФІНАНСОВИХ ПОСЕРЕДНИКІВ В УКРАЇНІ

Основною причиною виникнення поняття «фінансові посередники» слід вважати саме розвиток вітчизняного фінансового ринку, оскільки ефективно його формування неможливе без створення та розвитку якісних фінансових посередників. Тому держава на законодавчому рівні повинна регулювати діяльність фінансових посередників, адже їх діяльність забезпечує стабільність економіки держави.

Фінансові посередники – це фінансові установи, професійна діяльність яких пов'язана з акумулюванням тимчасово вільних коштів суб'єктів ринку для задоволення попиту у фінансових послугах учасників фінансових операцій з метою отримання прибутку. Варто зазначити, що фінансові посередники покликані відігравати надзвичайно важливу роль на фінансовому ринку, оскільки їхня діяльність сприяє зменшенню